C U R T E A D E A P E L N O R D

Dosarul nr.1r/p-270/26 Judecătoria Bălți sediul Glodeni
1-26132046-03-16r-29102026 Judecător: A. Gavdiuc

D E C I Z I E
în numele Legii

03 noiembrie 2026 mun. Bălți

Colegiul penal al Curţii de Apel Nord,
având în componenţa sa:

Preşedintele şedinţei de judecată Ghenadie Liulca
Judecători Victoria Robu, Aurelia Andronache
Grefier Inna Rădăuță

Cu participarea:
Procurorului Lilia Prisacari
Avocatului Marina Grumeza

a judecat în ședință publică, în ordine de recurs, recursul declarat de către avocatul Corina Manea, împotriva încheierii Judecătoriei Bălți sediul Glodeni din 22.10.2026, prin care s-a admis demersul procurorului și s-a prelungit măsura preventivă sub formă de arestare preventivă pentru un termen de 30 zile, începând cu 27 octombrie 2026, ora 13:41 și până la data de 26 noiembrie 2026, ora 13:41, în privința lui:

Cereș Ion, a.n.*****, IDNP *****, originar și domiciliat în *****, celibatar, nengajat, moldovean, cetățean al RM, anterior condamnat,

învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 189 alin.(3) lit.e) Cod Penal.

După expunerea esenței cauzei de către judecătorul raportor, ţinând cont de argumentele recursului, materialele cauzei penale prezentate instanței, Colegiul penal,-

C O N S T A T Ă :

Cereș Ion este acuzat de faptul că el, în perioada de timp cuprinsă între lunile august 2026 – septembrie 2026, împreună și de comun acord cu *****, conștientizând gradul prejudiciabil al acțiunilor sale intenționate, urmărind scopul dobândirii ilegale ale bunurilor altei persoane, având un plan bine determinat, acționând în calitate de autor, l-a contactat pe Bețișor Sorin, de la care, sub pretextul existenței unei datorii fictive, a solicitat transmiterea bunurilor proprietarului, și anume a banilor în sumă de 1000 euro, amenințându-l cu violență fizică pe Bețișor Sorin. Astfel, la 02 septembrie 2026, Cereș Ion, împreună și de comun acord cu *****, a contactat victima Bețișor Sorin pentru transmiterea banilor, care la rândul său, percepând amenințările lui Cereș Ion și ***** ca fiind verosimile, a transferat bani în sumă de 500 euro pe contul bancar indicat de către Cereș Ion, ce aparține concubinei lui *****, pe care Cereș Ion și ***** le-au însușit. În continuarea acțiunilor sale infracționale intenționate, la 27 septembrie 2026, cu ajutorul lui *****, s-a întâlnit personal pentru transmiterea banilor rămași cu victima Bețișor Sorin, care percepând amenințările lui ***** și Cereș Ion ca fiind verosimile, i-a transmis personal lui Cereș Ion bani în sumă de 10 000 lei.

Acțiunile lui Cereș Ion au fost încadrate juridic în baza art.189 alin.(3) lit.e) Cod Penal prin următoarele semne calificative: şantaj, adică cererea de a se transmite bunurile proprietarului, amenințând cu răspândirea unor ştiri defăimătoare, săvârşit de două persoane şi urmată de dobândirea bunurilor cerute.

Cereș Ion a fost reținut la 28.09.2026 ora 13:41.

La 28.09.2026 Cereș Ion a fost pus sub învinuire în baza art.189 alin.(3) lit. e) Cod penal.

Prin încheierea Judecătoriei Bălți sediul Glodeni din 28.09.2026 în privința învinuitului Cereș Ion s-a aplicat măsura preventivă sub formă de arestare preventivă pentru un termen de 30 zile, cu calcularea termenului începând din data de 27.09.2026, ora 13:41 și până la data de 27.10.2026, ora 13:41, cu eliberarea unui mandat judecătoresc care s-a pus imediat în executare.

Rechizitoriul a fost întocmit la 16.10.2026, cauza penală fiind expediată spre examinare instanței de judecată.

La 20.10.2026, acuzatorul de stat, Stanislav Monastîrschi, a înaintat instanţei un demers prin care a solicitat prelungirea termenului măsurii preventive „arestarea preventivă” cu 30 (treizeci) de zile, invocând existenţa riscului eschivării, comiterii altor infracţiuni şi a ingerinţei în cursul normal al justiţiei.

Prin încheierea Judecătoriei Edineț sediul Central din 22.10.2026 a fost admis demersul procurorului și s-a prelungit în privința lui Cereș Ion măsura preventivă sub formă de arestare preventivă pentru un termen de 30 zile, începând cu 27 octombrie 2026, ora 13:41 și până la data de 26 noiembrie 2026, ora 13:41.

La 23.10.2026 actele judecătorești nominalizate au fost atacate cu recurs, în termen, de către avocatul Corina Manea în interesele inculpatului Cereș Ion, prin

care a solicitat admiterea recursului, casarea încheierii instanței de fond și respingerea demersului procurorului, cu aplicarea unei măsuri preventive neprivative de libertate, și anume arestul la domiciliu.

În motivarea recursului, apărarea susține că încheierea contestată este neîntemeiată, întrucât riscurile procesuale reținute de instanța de fond nu au fost argumentate prin probe concrete. Astfel, avocatul consideră că nu există date care să confirme că inculpatul ar putea împiedica buna desfășurare a urmăririi penale sau ar putea influența procesul de administrare a probelor. De asemenea, se contestă existența riscului de săvârșire a unor noi infracțiuni, menționând că antecedentele judiciare ale inculpatului nu pot constitui, prin ele însele, temei suficient pentru justificarea arestării preventive, în lipsa unor date concrete care să indice intenția sau posibilitatea reală de comitere a unor noi fapte infracționale. Totodată, apărarea apreciază că nu este demonstrat nici riscul eschivării inculpatului de la urmărirea penală sau judecarea cauzei, invocând faptul că acesta dispune de un domiciliu permanent în satul Cuhnești, raionul Glodeni, unde locuiește împreună cu tatăl și bunicii săi. În acest context, susține că gravitatea acuzației și severitatea eventualei pedepse nu pot constitui, în mod individual, justificări suficiente pentru aplicarea arestului preventiv, care trebuie să reprezinte o măsură excepțională, dispusă doar în prezența unor motive relevante și suficiente.

În ședința de judecată, inculpatul Cereș Ion și apărătorul acestuia, au susținut recursul și au solicitat admiterea lui pe motivele și argumentele invocate.

Procurorul a pledat pentru respingerea recursului, apreciindu-l nefondat și considerând că nu sunt careva temeiuri pentru casarea încheierii și anularea mandatului de arestare.

Verificând legalitatea verdictului contestat și temeinicia cerințelor formulate în cererea de recurs în raport cu materialele puse la dispoziția instanței pentru soluționarea cauzei, ascultând discursurile participanților procesului, Colegiul penal conchide necesitatea respingerii recursului ca fiind nefondat, păstrând fără modificări încheierea recurată, soluție care este adoptată în corespundere cu dispozițiile art.312 alin.(5) pct.2) CPP, potrivit cărora *în urma controlului judiciar efectuat, instanţa de recurs pronunţă una din următoarele decizii: ...respinge recursul*.

Colegiul penal reține, că prima instanță a dat deplină eficiență normelor internaționale și celor naționale, ce reglementează dreptul persoanei la libertate și condițiile de restrângere a acestui drept, precum și dispozițiilor legislației naționale cu privire la modul, condițiile și temeiul de aplicare/prelungire a măsurii preventive. În argumentarea acestei concluzii Colegiul va menționa următoarele.

Potrivit prevederilor art.175 alin.(2) CPP, *măsurile preventive sunt orientate spre a asigura buna desfăşurare a procesului penal sau a împiedica bănuitul,*

învinuitul, inculpatul să se ascundă de urmărirea penală sau de judecată, spre aceea ca ei să nu împiedice stabilirea adevărului ori spre asigurarea de către instanţă a executării sentinţei.

În conformitate cu prevederile art.176 alin.(1) CPP, *măsurile preventive pot fi aplicate de către procuror, din oficiu ori la propunerea organului de urmărire penală, sau, după caz, de către instanţa de judecată numai în cazurile în care există suficiente temeiuri rezonabile, susţinute prin probe, de a presupune că bănuitul, învinuitul, inculpatul ar putea să se ascundă de organul de urmărire penală sau de instanţă, să exercite presiune asupra martorilor, să nimicească sau să deterioreze mijloacele de probă sau să împiedice într-un alt mod stabilirea adevărului în procesul penal, să săvârşească alte infracţiuni ori că punerea în libertate a acestuia va cauza dezordine publică. De asemenea, ele pot fi aplicate de către instanţă pentru asigurarea executării sentinţei*, alin.(2) al acestei norme stipulând, că *arestarea preventivă şi măsurile alternative de arestare se aplică numai persoanei care este învinuită, inculpată de săvârşirea unei infracţiuni pentru care legea prevede pedeapsa cu închisoare pe un termen mai mare de trei ani şi doar în condiţiile prevăzute de prezentul cod*.

Prevederile art.186 alin.(2) CPP, stipulează că *perioada de ţinere în arest a învinuitului, inculpatului nu poate depăşi un termen rezonabil, stabilit în funcţie de complexitatea investigaţiilor necesare pentru descoperirea adevărului şi ţinând cont de obligaţia de celeritate în soluţionarea cauzei penale în care învinuitul sau inculpatul este ţinut în stare de arest*, la alin.(4), fiind stipulat, că *termenul arestului poate fi prelungit doar atunci când alte măsuri preventive neprivative de libertate nu sunt suficiente pentru a înlătura riscurile care justifică aplicarea arestului preventiv şi şi-au păstrat actualitatea condiţiile şi criteriile stipulate la art.175, 176 şi 185*.

Potrivit art.5 alin.(1), lit.c) din CEDO, *orice persoană are dreptul la libertate şi la siguranţă. Nimeni nu poate fi lipsit de libertatea sa, cu excepţia dacă a fost arestat sau reţinut în vederea aducerii sale în faţa autorităţii judiciare competente, atunci când există motive verosimile de a bănui că a săvârşit o infracţiune sau când există motive temeinice de a crede în necesitatea de a-l împiedica să săvârşească o infracţiune sau să fugă după săvârşirea acesteia*.

Prin urmare, Colegiul penal apreciază că instanța de fond a constatat în mod întemeiat necesitatea menținerii în continuare a inculpatului Cereș Ion în stare de arest preventiv, având în vedere că acesta este acuzat de săvârșirea unei infracțiuni grave, pentru care legea penală prevede pedeapsa cu închisoarea pe un termen de la 7 la 10 de ani.

Totodată, Colegiul penal reține că la materialele cauzei există suficiente date și probe care justifică existența bănuielii rezonabile privind implicarea inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate. Această concluzie rezultă din ansamblul

probelor administrate în cadrul urmăririi penale și înaintate instanței odată cu rechizitoriul.

Necesitatea menținerii inculpatului Cereș Ion în stare de arest preventiv nu rezultă doar din existența bănuielii rezonabile privind săvârșirea infracțiunii imputate, ci și din persistența riscurilor procesuale invocate de acuzare, care la momentul examinării demersului nu au fost înlăturate și nici diminuate într-o asemenea măsură încât să justifice înlocuirea măsurii preventive cu una mai puțin restrictivă.

În prezenta cauză, instanța reține că necesitatea aplicării măsurii preventive sub formă de arest preventiv în privința învinuitului Cereș Ion nu este fundamentată exclusiv pe existența unei bănuieli rezonabile privind comiterea infracțiunii imputate, ci și pe existența unor riscuri procesuale concrete, rezultate din circumstanțele cauzei și datele ce caracterizează persoana acestuia.

Astfel, existența riscului de eschivare se constată prin prisma gravității acuzației, a severității pedepsei pe care acesta o riscă în cazul stabilirii vinovăției, a lipsei unui loc de muncă și a garanțiilor suficiente care să asigure prezentarea sa în fața organelor judiciare. La aprecierea acestui risc prezintă relevanță și antecedentele penale ale învinuitului, reflectate în datele din revendicare, precum și lipsa unor legături sociale stabile cu locul săvârșirii infracțiunilor.

De asemenea, instanța reține persistența riscului de ingerință în procesul de înfăptuire a justiției, având în vedere că urmărirea penală se află la o etapă incipientă, iar probatoriul nu a fost administrat în totalitate. În aceste condiții, aflarea învinuitului în stare de libertate ar putea crea posibilitatea influențării participanților la proces sau a intervenției asupra mijloacelor de probă care urmează a fi colectate și verificate.

Totodată, este justificată examinarea riscului de săvârșire a unor noi infracțiuni, prin raportare la caracterul organizat al activității infracționale imputate, istoricul judiciar și personalitatea învinuitului. Faptul că acesta a mai fost în conflict cu legea penală constituie un element relevant în evaluarea conduitei sale și a posibilității reiterării comportamentului infracțional.

Instanța subliniază că riscurile menționate nu pot fi deduse în mod automat din gravitatea acuzației sau din antecedentele penale, ci trebuie apreciate în mod cumulativ, prin raportare la împrejurările concrete ale cauzei și la datele obiective administrate. Or, în speță, ansamblul acestor circumstanțe oferă suport pentru concluzia că riscurile procesuale invocate prezintă un caracter real și justifică aplicarea măsurii preventive privative de libertate.

Prin urmare, instanța consideră că împrejurările invocate justifică menținerea măsurii preventive, în vederea asigurării bunei desfășurări a procesului penal și prevenirii eventualelor acțiuni de natură să afecteze realizarea justiției.

Având în vedere natura și gravitatea infracțiunii imputate lui Cereș Ion, precum și circumstanțele în care aceasta se presupune a fi fost săvârșită, Colegiul penal apreciază că menținerea acestuia în stare de arest preventiv rămâne necesară și justificată.

De asemenea, Colegiul penal constată că nu a dispărut necesitatea arestării preventive pentru buna desfășurare a procesului penal, având în vedere stadiul procesual al cauzei și necesitatea administrării în continuare a probatoriului, persistă pericolul exercitării unor influențe asupra părții vătămate.

În acest context, Colegiul penal consideră că instanța de fond a evaluat în mod corect circumstanțele cauzei și a concluzionat justificat că măsura preventivă aplicată este necesară pentru prevenirea riscurilor procesuale identificate, iar ingerința în dreptul la libertate al inculpatului este proporțională scopului urmărit și corespunde cerințelor prevăzute de art. 5 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Prelungirea duratei arestului preventiv nu poate fi calificată drept una excesivă, ci apare ca fiind justificată de necesitatea protejării interesului public într-o societate democratică, interes care, în circumstanțele cauzei, prevalează asupra interesului individual al învinuitului de a fi cercetat în stare de libertate.

Prin urmare, Colegiul penal consideră justificată și oportună menținerea în privința lui Cereș Ion a măsurii preventive sub formă de arest preventiv, întrucât temeiurile care au determinat aplicarea și ulterior prelungirea acesteia subzistă în continuare, iar riscurile procesuale reținute nu au fost înlăturate și nici diminuate.

În consecință, Colegiul apreciază că, la momentul examinării cauzei, nu sunt întrunite condițiile pentru aplicarea unei măsuri preventive mai blânde decât arestul preventiv, iar aplicarea unei măsuri alternative, inclusiv a arestului la domiciliu solicitat de apărare, nu ar asigura în mod eficient realizarea scopurilor procesului penal, fiind insuficientă pentru prevenirea comportamentului procesual necorespunzător al inculpatului și pentru garantarea bunei desfășurări a judecății.

Instanța de recurs apreciază ca neîntemeiate argumentele apărării, întrucât acestea nu infirmă existența riscurilor procesuale reținute de instanța de fond și nici necesitatea menținerii măsurii preventive sub formă de arest preventiv.

Contrar susținerilor recurentei, riscurile de eschivare, de împiedicare a bunei desfășurări a procesului penal și de săvârșire a unor noi infracțiuni au fost apreciate prin raportare la circumstanțele concrete ale cauzei și la datele ce caracterizează persoana inculpatului. Totodată, antecedentele penale ale acestuia, coroborate cu gravitatea acuzației și cu celelalte împrejurări ale cauzei, constituie elemente relevante în evaluarea riscurilor menționate.

Nici invocarea existenței unui domiciliu permanent și a legăturilor familiale nu reprezintă, prin sine, garanții suficiente că inculpatul nu se va eschiva de la

procedurile judiciare sau nu va întreprinde acțiuni de natură să afecteze buna desfășurare a procesului penal.

Instanța reține că arestarea preventivă nu a fost dispusă exclusiv în considerarea gravității acuzației sau a eventualei pedepse, ci în baza unei evaluări cumulative a circumstanțelor cauzei și a riscurilor procesuale identificate. De asemenea, la momentul actual, apărarea nu a prezentat împrejurări noi sau probe concludente care să demonstreze că aceste riscuri au dispărut ori că pot fi înlăturate prin aplicarea arestului la domiciliu sau a unei alte măsuri preventive mai blânde.

Prin urmare, instanța de recurs constată că încheierea contestată este motivată și întemeiată, iar aplicarea unei măsuri preventive mai puțin restrictive nu ar asigura, în circumstanțele concrete ale cauzei, realizarea scopurilor prevăzute de lege. În consecință, recursul apărării urmează a fi respins ca nefondat, cu menținerea încheierii atacate.

Luând în considerație cele expuse, încheierea instanței de judecată privind prelungirea arestării preventive a inculpatului Cereș Ion și eliberarea mandatului de arest, este întemeiată și urmează a fi menținută, cu respingerea recursului declarat ca fiind nefondat.

În co respundere cu prevederile art.312 alin.(5) pct.2) CPP, art. 329 Colegiul penal,-

D E C I D E :

Recursul avocatul Corina Manea în interesele inculpatului Cereș Ion, declarat împotriva încheierii Judecătoriei Bălți sediul Glodeni din 22.10.2026, se respinge ca nefondat, cu menținerea acesteia fără modificări.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței: Judecător: Judecător: